

[Ingolf Knudsen]

en vis usikkerhed med hensyn til, om det er den rigtige vej, vi er slået ind på.

Jeg synes, det må være rimeligt også i dag at understrege her som kommentar til lærerkongressen, at hvis lærerne skal have opsvægende arbejde, hvis lærerne skal arbejde med integration, hvis de skal have udvidede sociale funktioner, så skal der også betales derfor. Jeg føler, det må være rimeligt at få dette understreget i dag. Jeg mener samtidig, at der kræves en indsats, et arbejde for, at lærerne får ordentlige muligheder for det, som er det væsentligste, det, som deres uddannelse peger henimod, nemlig at undervise, og jeg mener nok, at det er rimeligt, at vi også på dette område får en særdeles seriøs debat i gang. Jeg vil gerne opfordre ministeren til at undersøge omfanget af lærernes sociale arbejde og den deraf følgende ekstra arbejdsbyrde, som der er tale om.

Jeg føler også, det er rimeligt, at man påpeger de økonomiske aspekter. Jeg føler, at det må være på tide, at man får en undersøgelse af, om de betydelige økonomiske midler, man stiller til rådighed for uddannelse, også bliver brugt hensigtsmæssigt, om der ikke kunne være tale om, at man kunne få midlerne fordelt på en anden måde. Jeg vil gerne understrege, at centrum-demokraterne gerne medvirker til, at der stilles yderligere midler til rådighed.

Jeg vil påpege, at spørgsmålet omkring SU, altså understøttelsen til dem, som er under uddannelse, absolut ikke kan blive ved med at vente, og jeg har også noteret mig, at der i ministerens tale var indføjet dette, at man overvejer, men at man snart er klar med et udspil. Jeg føler også, det er på tide, at dette udspil kommer, og jeg skal i dag sige, at centrum-demokraterne gerne medvirker til en rimelig fordeling af de midler til de uddannelsessøgende.

Jeg vil også gerne pege på mellemuddannelserne, hvor jeg føler, at vi for øjeblikket står over for betydelige vanskeligheder, og at vi ikke har fået løst problemerne omkring disse mellemuddannelser. Vi har ikke endnu fået peget ordentligt på nye muligheder for mellemuddannelser, og vi har så sandelig ikke fået afklaret problemerne omkring adgangskravene til disse mellemuddannelser. En gang imellem kunne man måske stoppe op og spørge, om den leflen, der for øjeblikket er for studentereksamen med hensyn til

adgangskrav for mellemuddannelserne, er rimelig, om det dog ikke kunne tænkes, at der var visse mellemuddannelser, hvortil man kunne komme ind uden at skulle tage omvejen omkring en studentereksamen.

Hvad siger ministeren om læreruddannelsen, der vel også kunne kræve en vis overvejelse? Ja, det eneste, der blev sagt i ministerens redegørelsestale her i dag, var, at man overvejer noget omkring Det Nødvendige Seminarium. Det håber jeg da man bliver ved med. Men jeg skal da gerne sige, at jeg også føler, det var på sin plads at overveje noget omkring den nuværende læreruddannelse, som dog skal leve op til at uddanne lærere til en ny folkeskolelov og til en ny situation, som måske oven i købet indeholder mere og mere socialt arbejde.

Og de videregående uddannelser. Skulle der ikke være problemer omkring disse? Jeg ser, at man stadig væk fastholder den styrelseslov, der gælder for området, og det har man jo gjort i efterhånden mange år. Jeg kunne egentlig godt tænke mig at følge den henstilling, der ligger i en leder i Kristeligt Dagblad, der ligesom opfordrer til, at man også i regeringen skulle kunne tage forskellige standpunkter. Der, hvor man taler på områder, som er ens ægtefødte barn, skulle man vel have lov til at fastholde dette barn i en god og sund opvækst. Jeg forstår, at selv hr. Bertel Haarder på dette område må spille med på holdet og altså opgive sit barn og lade det adoptere på en eller anden vis. Men det kan egentlig undre, at man selv i et regeringssamarbejde dog ikke kunne få lov til at fastholde sine standpunkter på områder, som ikke skulle kunne vælte en regering.

Styrelsesloven har vi altså ikke kunnet komme igennem med ændringer af indtil nu, og det til trods for, at vi vel efterhånden må konstatere, at behovet for at få ændret også den bliver stærkere og stærkere. Det er jo snart dagligt, man oplever eksempler på og advarslers omkring styrelsesfunktionen for de videregående uddannelser.

Jeg kan da henvise til en artikel, der stod så sent som i går, tror jeg, i Berlingske Tidende, om forskningen i Sverige og de problemer, man er løbet ind i deroppe. Jeg har på fornemmelsen, at vi her i Danmark på mange områder følger det, man har foretaget sig i Sverige, og synes, at det nok er den rigtige vej at være inde på, til trods for at vi